

Крім зазначеної вище проблеми існує ряд інших проблем митної політики:

- значна частина товарів, які знаходяться в товарообігу була доставлена контрабандними шляхами;
- учинення правопорушень у сфері інтелектуальної власності;
- та ін.

Уряд країни намагається поступово вирішувати нагальні проблеми. Беручи до уваги досвід світового митного товариства уряд впроваджує нові механізми для покращення функціонування митної сфери в цілому.

Література:

1. Пашко П. В., Пісной П. Я. Митна політика та митна безпека України // Фінанси України – 2009.
2. Авто центр [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.auctocentre.ua/ua/avtopravo/zakonodatelstvo/stalo-izvestno-skolko-v-ukraine-avto-na-inostrannoj-registratsii-369394.html>.

Гордій Дар'я

Тернопільський національний економічний університет

Науковий керівник: д.е.н., професор Десятнюк О. М.

МОНІТОРИНГ ПОДАТКОВИХ РИЗИКІВ В СИСТЕМІ ПРОТИДІЇ МІНІМІЗАЦІЇ СПЛАТИ ПОДАТКІВ

Поширенню складних схем мінімізації сплати податків в Україні значною мірою сприяє нестабільність сучасного стану податкової системи. Непрогнозовані результати характерні більшості рішень у сфері оподаткування, які приймаються в умовах високих ризиків як зовнішнього характеру – економічних, політичних, кримінальних тощо, так і внутрішнього – безпосередньо податкових. Ризики не дають змоги податковій системі об'єктивно реагувати на класичні для ринкового механізму регулюючі впливи, зумовлюють негативні наслідки для національної економіки держави і є домінуючою причиною ухилення від оподаткування.

Ефективність боротьби з феноменом мінімізації сплати податків значною мірою залежить від раціонально організованої, адекватної за критеріями і показниками системи моніторингу податкових ризиків. У прогностичному періоді чи у випадках загрозливого стану, ефективно налагоджений моніторинг на основі визначення динаміки основних показників функціонування податкової системи і тенденцій її розвитку дасть можливість комплексно оцінювати реалії щодо забезпечення належного рівня податкових надходжень, сприяти виконанню завдань розбудови фіскальної політики. Це в свою чергу надасть процесу моніторингу більшої цілеспрямованості та урегульованості, підвищить відповідальність суб'єктів оподаткування.

Моніторинг – це внутрішня діяльність при реалізації будь-якого проекту, основна функція якої полягає в діагностичному обстеженні стану об'єкта з

метою сприяння процесам прийняття науково обґрунтованих управлінських рішень [1]. Так, під моніторингом податкових ризиків пропонують розглядати систему спостереження за динамікою впливу факторів на податкові ризики. Суть цієї системи полягає у розпізнанні і оцінюванні ризиків, виявленні, аналізі і усуненні причин, що спричиняють їх виникнення і поширення [2].

Для протидії мінімізації сплати податків процес моніторингу має ґрунтуватися на тенденції кумулятивного нарощування сукупності причин і факторів податкових ризиків. Діючи сукупно, правові, економічні та моральні причини виникнення ризиків під впливом соціально-економічних і організаційно-управлінських факторів спричиняють та сприяють збільшенню кількості ризиків. Це складна система умовно-причинних джерел, пов'язаних із суспільними та індивідуальними обставинами і процесами. З одного боку, це фактори, які діють на рівні суспільного життя та масової свідомості, а з іншого – обставини, зумовлені індивідуальними особливостями суб'єктів податкових ризиків, які перебувають у відповідних умовах і змушені обирати соціально-негативну модель економічної поведінки.

Різноманітність податкових ризиків вимагає насамперед відповідної упорядкованості з ознаками системності та оптимальності, в результаті якої можливо підвищити ефективність моніторингу ризиків та практичного управління ними, зокрема. Домінантою моніторингу податкових ризиків виступає вміння працювати з ними, і зокрема, визначати заходи щодо їх мінімізації та нейтралізації будь-яких можливих наслідків дії цих ризиків. Основна робота у даному напрямі покладається на контролюючі органи і базується на відстеженні ризиків на всіх етапах податкової діяльності для попередження порушень податкового законодавства. При цьому важливим є використання всієї наявної інформації для впливу на поведінку платника податків на якомога ранній стадії [3].

Отже, для створення ефективної системи протидії мінімізації сплати податків необхідно упорядкувати роботу з податковими ризиками на всіх етапах адміністрування податків, починаючи відстеження ризиків на обліковому напрямку і завершуючи на контрольному. Наслідки реалізації таких дій, по-перше, дозволять максимально зменшити втрати надходжень платежів до бюджету, по-друге – сприятимуть трансформації моделі нинішньої фіскальної служби у провідний, підзвітний суспільству, вискоєфективний державний орган виконавчої влади та, по-третє, створюватимуть умови для розвитку партнерських взаємовідносин контролюючих органів з платниками податків.

Література:

1. Продовольча безпека як концепція ринкових реформ в аграрному секторі економіки України / За ред. В. О. Точиліна. – К. : Інститут економічного прогнозування НАН України, 1998. – С. 59.
2. Десятнюк О. М. Моніторинг податкових ризиків: теорія та практика : моногр. / Оксана Миронівна Десятнюк. – Тернопіль: ТНЕУ, 2009. – 312 с.
3. Десятнюк О. М. Упорядкованість роботи з податковими ризиками в процесі адміністрування податків / Оксана Миронівна Десятнюк / Галицький економічний вісник. – 2009. – № 1 (22). – С. 109–117.